

Riksantikvarieämbetet
Avdelningen för arkeologiska undersökningar

UV ÖST RAPPORT 2007:56

ARKEOLOGISK SLUTUNDERSÖKNING

Mesolitisk hyddlämning vid Kv Intellectet

**Arkeologisk undersökning med anledning av
nya studentbostäder inom Valla koloniområde**

RAÄ 421

Kv Intellectet 5

Linköpings stad och kommun

Östergötland

Dnr 423-2635-2006

Fredrik Molin

UV ÖST RAPPORT 2007:56

ARKEOLOGISK SLUTUNDERSÖKNING

Mesolitisk hyddlämning vid Kv Intellektet

**Arkeologisk undersökning med anledning av
nya studentbostäder inom Valla koloniområde**

RAÄ 421

Kv Intellektet 5

Linköpings stad och kommun

Östergötland

Dnr 423-2635-2006

Fredrik Molin

Riksantikvarieämbetet

Avdelningen för arkeologiska undersökningar

Riksantikvarieämbetet

Avdelningen för arkeologiska undersökningar

UV Öst

Roxengatan 7, 582 73 Linköping

Tel. 013-24 47 00

Fax 013-10 13 24

uvost@raa.se

www.raa.se/uv

Omslagsbild Den mesolitiska hyddlämningen vid Kv Intellectet 5, under slutskedet av undersökningen. Byggnationen av huskropparna var i full gång runt den arkeologiska undersökningsytan. Det innebär att hela det planerade arbetsområdet redan var taget i anspråk av den pågående exploateringen, i form av inhägnad byggarbetsplats. Foto från NV. Fredrik Molin.

Produktion/grafisk form Britt Lundberg

Grafik Lars Östlin

Foto Fredrik Molin

Utskrift UV Öst, Linköping 2007

Kartor ur allmänt kartmaterial, ©Lantmäteriverket, 801 82 Gävle. Dnr L 1999/3.

© 2007 Riksantikvarieämbetet

UV Öst, Rapport 2007:56

ISSN 1404-0875

Innehåll

Sammanfattning	5
Bakgrund	5
Syfte och frågeställningar	6
Särskild arkeologisk undersökning, s k slutundersökning	6
Kulturmiljö	6
Topografi och fornlämningsmiljö	6
Metod och genomförande	7
Resultat	7
Slutord	12
Referenser	12
Administrativa uppgifter	13
Bilaga 1. Anläggningslista	14
Bilaga 2. Fyndlista	14
Bilaga 3. ¹⁴ C-resultat	15

Fig 1. Karta över Östergötland med platsen för undersökningen markerad.

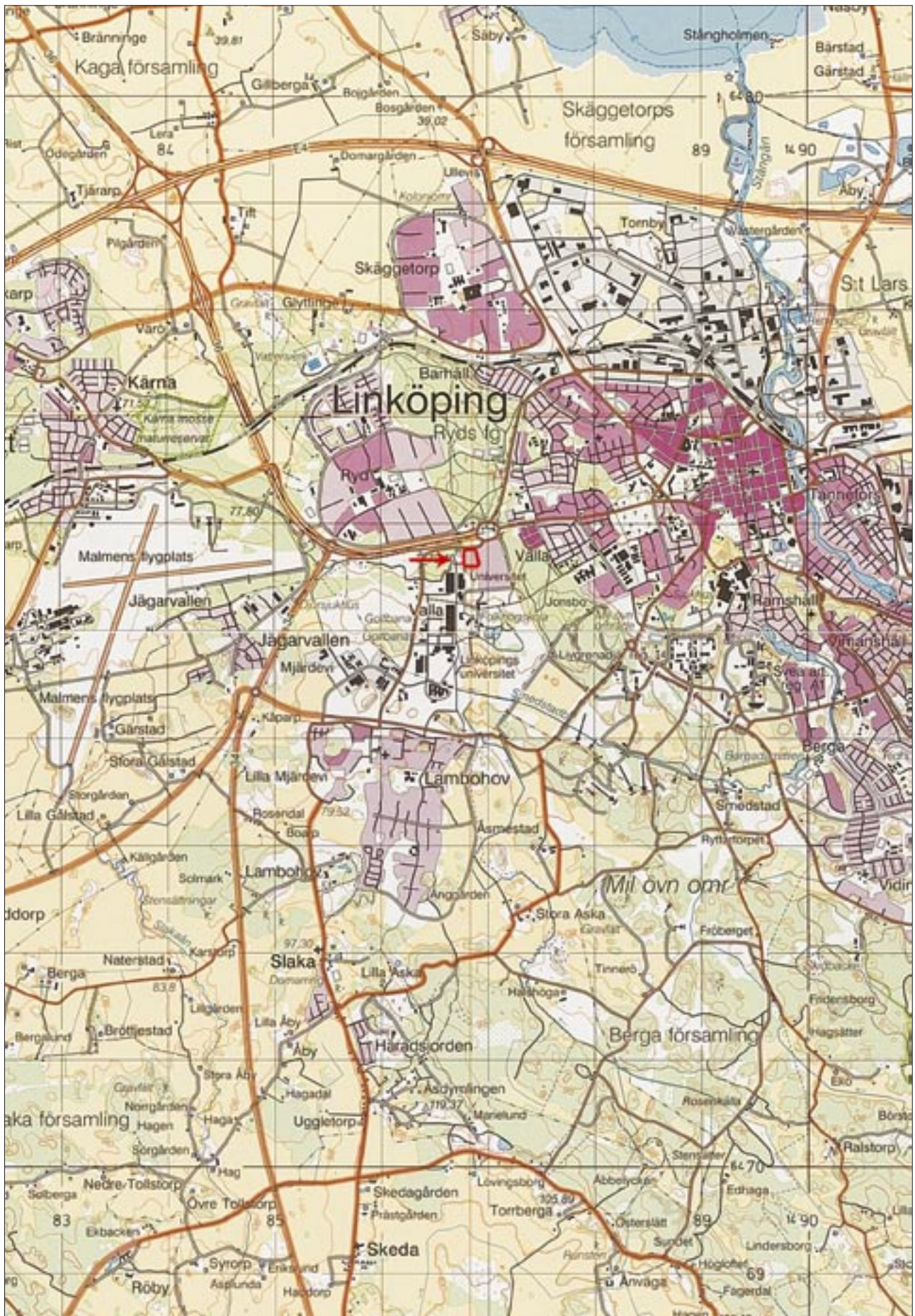

Fig 2. Utdrag ur analoga Gröna kartan med undersökningen markerad. Skala 1:50 000.

Arkeologisk slutundersökning

Mesolitisk hyddlämning vid Kv Intellectet

Sammanfattning

Riksantikvarieämbetet, Avdelningen för arkeologiska undersökningar, UV Öst, har genomfört en arkeologisk slutundersökning inom Kv Intellectet 5, inom delar av tidigare Valla koloniområde i Linköpings stad och kommun, Östergötland. Undersökningen föranleddes av att ByggVesta AB har påbörjat byggnation av nya studentbostäder vid Linköpings universitet.

Vid undersökningen dokumenterades en välbevarad hyddlämning från äldre stenålder, daterad till runt 7000 f Kr. Lämningsarna kan utgöra del av ett större sammanhängande fornlämningsområde. Hyddan utgjordes av en nedsänkt hyddbotten med kringgärdande stolphål. Centralt i hyddan fanns en härd och en kokgrop nedgrävda under golvnivån. I anslutning till härden tillvaratogs ett mindre fyndmaterial av kvarts vilket även innefattade två redskap. Fynden visar att man inte tillverkat redskap inomhus, utan kvartsen kan istället sättas i samband med vård av trasiga redskap samt en möjlig lagring av råmaterial.

Samtliga påträffade lämningar dokumenterades och togs bort i samband med undersökningen. Huruvida ytterligare fornlämningar finns i anslutning av exploateringsområdet är i dagsläget inte känt, varför framtida anslutande exploateringar sannolikt kommer att innebära fortsatta arkeologiska åtgärder.

Bakgrund

Riksantikvarieämbetet, Avdelningen för arkeologiska undersökningar, UV Öst, har på uppdrag av Länsstyrelsen i Östergötlands län (efter beslut 2006-06-30) genomfört en arkeologisk slutundersökning inom Kv Intellectet 5, inom delar av tidigare Valla koloniområde i Linköpings stad och kommun, Östergötland.

ByggVesta AB har påbörjat byggnation av nya studentbostäder vid Valla koloniområde inom området för Linköpings universitet öster om den nybyggda Studievägen. Ytan som ska exploateras uppgår enligt bygghandlingen till drygt 28 000 m² och kommer att innefatta fyra huskroppar, hårdgjorda ytor i form av vägar och parkeringsplatser samt ytor för rekreation och lek.

Området ingick under 2001 som del av ett större utredningsområde inför planarbetet av norra delen av Linköpings universitetsområde. Med anledning av detta utförde UV Öst en arkeologisk utredning, etapp 2 i form av sökschaktsgrävning inom tre objekt. Lagskyddade fornlämningar påträffades inom två av de tre objekten (Molin & Molin 2004). Vid tillfället var emellertid den nu aktuella ytan fortfarande bebyggd med kolonistugor varför ingen arkeologisk utredningsgrävning kunde utföras vid det tillfället. Under april 2006 företogs därmed ytterligare en arkeologisk utredning, etapp 2, inom den aktuella ytan som komplement till 2001 års arkeologiska ärende (Molin 2006a). Resultatet av utredningen visade att fast fornlämning skulle komma att beröras av exploateringen. Det konstaterades även att lämningarna sannolikt utgjorde delar av ett förhistoriskt hus.

För undersökningen ansvarade Fredrik Molin, UV Öst, som även sammanställt rapporten.

Syfte och frågeställningar

Särskild arkeologisk undersökning, s k slutundersökning

Syftet med den arkeologiska slutundersökningen var att undersöka, dokumentera och ta bort de fornlämningar som bedömts som vetenskapligt intressanta inom exploateringsområdet.

Den vetenskapliga målsättningen var att svara på frågor angående det förmodade husets utbredning, konstruktion, inre struktur samt dess datering, dvs kronologiska tillhörighet. Det var också angeläget att fastställa huruvida ett fyndmaterial kunde knytas till lämningen.

Kulturmiljö

Topografi och fornlämningsmiljö

Undersökningsområdet begränsas i norr av Universitetsvägen, åt väster och söder av den nybyggda Studievägen, samt av det kvarvarande koloniområdet i öster. Fram tills nyligen omfattade hela området kolonilotter med odlingsstäppor och små stugor. Ytan är i det närmaste plan men sluttar svagt mot norr, strax över 70 m ö h. Undergrunden består längst i söder av lerblandad mo vilken övergår till sandig mo i den norra delen.

Universitetsområdet ligger i en del av Linköping som är rik på fornlämningar. Söder om universitetet vidtar områdena runt Mjärdevi och Lambohov vilka innehåller rikligt med lämningar från järnålder, i form av boplatser, fossil odling, stensträngar och gravar (Elfstrand 2005:125). Österut och åt sydöst sträcker sig Vallaskogen och det tidigare övningsområdet. I dessa områden har under senare år ett stort antal nya fornlämningar påträffats (t ex Schönbeck & Ternström 2001). Vallaskogen rymmer sannolikt ett flertal bevarade gårdslägen från äldre järnålder, med tillhörande gravfält och odlingslämningar (Franzén 2001). Här finns sedan tidigare registrerade gravfält (RAÄ 157), gravgrupper (RAÄ 88, 89), stensträngar (RAÄ 226, 228) och hålvägssystem (RAÄ 294).

Närmast undersökta fornlämning är RAÄ 330, en boplatz strax sydväst om Valla friluftsområde, som har kunnat dateras till järnålder (Nydolf & Wickman-Nydolf 1989; Larsson 1997). I närheten av boplatzen, och delvis inom friluftsområdet, finns två grupper med tre respektive två osäkra stensättningar (UV 8, Stålbom 1997). I trädgården till Valla folkhögskola står en runsten uppställd (RAÄ 91). Platsen är emellertid inte ursprunglig utan stenen har varit inmurad i S:t Larskyrkans tiondebod, omtalad som spannmålsbod på 1600-talet, något som indikerar att den en gång kan ha varit rest i området kring kyrkan (Ericsson 2005:197f).

Den tidigare utförda utredningen konstaterade ytterligare två, fram tills dess, okända lagskyddade fornlämningar, inom den norra delen av universitetsområdet (Molin & Molin 2004). Endast 250 meter från det nu aktuella området, i höjd med bussvändplanen mitt för infarten till golfbanan (väster om universitetsbyggnaden Adam), påträffades lämningarna efter en stenåldersboplatz samt ett gravfält med stensättningar. Lämningarna är registrerade som RAÄ 422–425. Inom ett avstånd av 500 meter, norr om det så kallade SKL-huset, finns även lämningar efter ett förhistoriskt boplatzområde från slutet av bronsålder, RAÄ 426.

Stenåldersboplatzen (RAÄ 422) kunde dateras till äldre stenålder (mesolitikum), mellan 8300–7570 BP (7520–6260 f Kr). Lämningarna utgjordes

Fig 3. Schaktplan över undersökningsområdet. Ytan som var föremål för slutundersökning är markerad. Planen visar även upprättad nybyggnadskarta. Skala 1:2000.

dels av slaget stenmaterial i form av kvarts, porfyr och flinta och dels av anläggningar i form av sotiga gropar, stolphål och härdar. Spridd skärvsten fanns inom hela området. Tre runda stensättningar kunde konstateras inom samma område (RAÄ 423–425). De var ca 2 meter i diameter med packningar av homogent stenmaterial. Ytligt i packningarna påträffades rikligt med brända ben. Ingen av gravarna var synliga före sökschaktsgrävningen. Gravarna kan inte närmare dateras än till brons- eller järnålder. Varken boplatsen eller gravfältet har kunnat avgränsas.

Boplatsområdet norr om det så kallade SKL-huset, RAÄ 426, innefattar kulturlager med inslag av kol och skärvig sten samt anläggningar. En härd har daterats till slutet av bronsålder (760–400 f Kr). Bland fynden finns bränd lera, obrända ben och keramik. Inte heller detta fornlämningsområde är avgränsat. Inom denna yta iakttogs även yngre fynd i form av rödgods och tegel samt gropar av uppenbart yngre ursprung. Av 1773–74 års storskifteskarta över Valla by framgår att denna del hyste Västergårdens tomt med därtill hörande byggnader. Östergötlands Länsmuseum har vid ett senare tillfälle även konstaterat tydliga matjordslager, dvs spår av tidigare odling, i anslutning av detta område (Feldt 2002).

Metod och genomförande

Undersökningen inleddes med att matjorden skiktvis banades av med grävmaskin tills dess att fornlämningsytan var helt begränsad. Detta innebar att ett drygt 130 m² stort schakt togs upp. Delar av denna yta utgjordes av tidigare sökschakt från utredningsgrävningen.

Efter matjordavbaning vidtog handrensning av samtliga lämningar. Då det var uppenbart att lämningarna utgjordes av en förhistorisk struktur sållades allt kulturpåverkat material med hjälp av torrsåll om 4 mm:s maskstorlek. Samtliga lämningar har mätts in digitalt med s k totalstation (Geodimeter) och lagrats i Riksantikvarieämbetets dokumentationssystem Intrasis. Sektioner över undersökta anläggningar har ritats för hand på sedvanligt sätt. Dokumentation har även skett via digitalkamera. Från lämningen har kol insamlats för dateringar via ¹⁴C.

Resultat

Byggnationen av huskropparna till studentbostäderna var påbörjad redan innan dess att den arkeologiska utredningen kunde utföras. Detta innebar att hela det planerade arbetsområdet redan var taget i anspråk av den pågående exploateringen, i form av inhägnad byggarbetsplats. Stora delar av området, uppskattningsvis 70–80%, hade i arkeologiskt hänseende redan exploaterats, i den bemärkelsen att ytor antingen tagits i anspråk av olika byggetableringar, uppgrusade parkeringsytor, avställningsytor etc, eller i form av redan gjutna husgrunder eller halvfärdiga huskroppar. Endast en mindre del av den ursprungliga ytan var således tillgänglig för den arkeologiska undersökningen. Det var därmed endast inom den södra och östra delen av undersökningsområdet som sökschakt kunde grävas. Alla eventuella lämningar inom övriga ytor får anses som bortschaktade, övertäckta eller på annat sätt förstörda av den pågående exploateringen.

Utredningsgrävningen visade att samtliga orörda ytor uppvisade synliga spår av det tidigare koloniområdet, i form av grunder till kolonistugor, grusgångar, trädgårdsland och andra planteringar. I marken fanns även flera olika typer av ledningar nedgrävda. På så sätt var området tydligt påverkat av koloniområdets tidigare verksamhet.

Endast ett sökschakt innehöll bevarade lämningar. I detta schakt framträdde ett sotigt kulturlager, vilket tolkades som ett golvlager tillhörande en huslämning, och som till synes var begränsat av två parallella rader med runda mörkfärgningar, vilka i sin tur tolkades som stolphål. Det var uppenbart att strukturen inte var stor, men att den fortsatte utanför sökschaktets begränsning.

I samband med slutundersökningen undersöktes en drygt 130 m² stor sammanhängande yta. Den förmodade huslämningen visade sig inte utgöra ett hus utan i stället en *hyddlämning* från mesolitikum, dvs från äldre stenålder med en datering till runt 7000 f Kr.

Hyddlämningen framträdde som en större sammanhängande mörkfärgning med oregelbunden form, ca 4,85x4,4 meter. I kanten av mörkfärgningen var flera färgningar efter stolphål

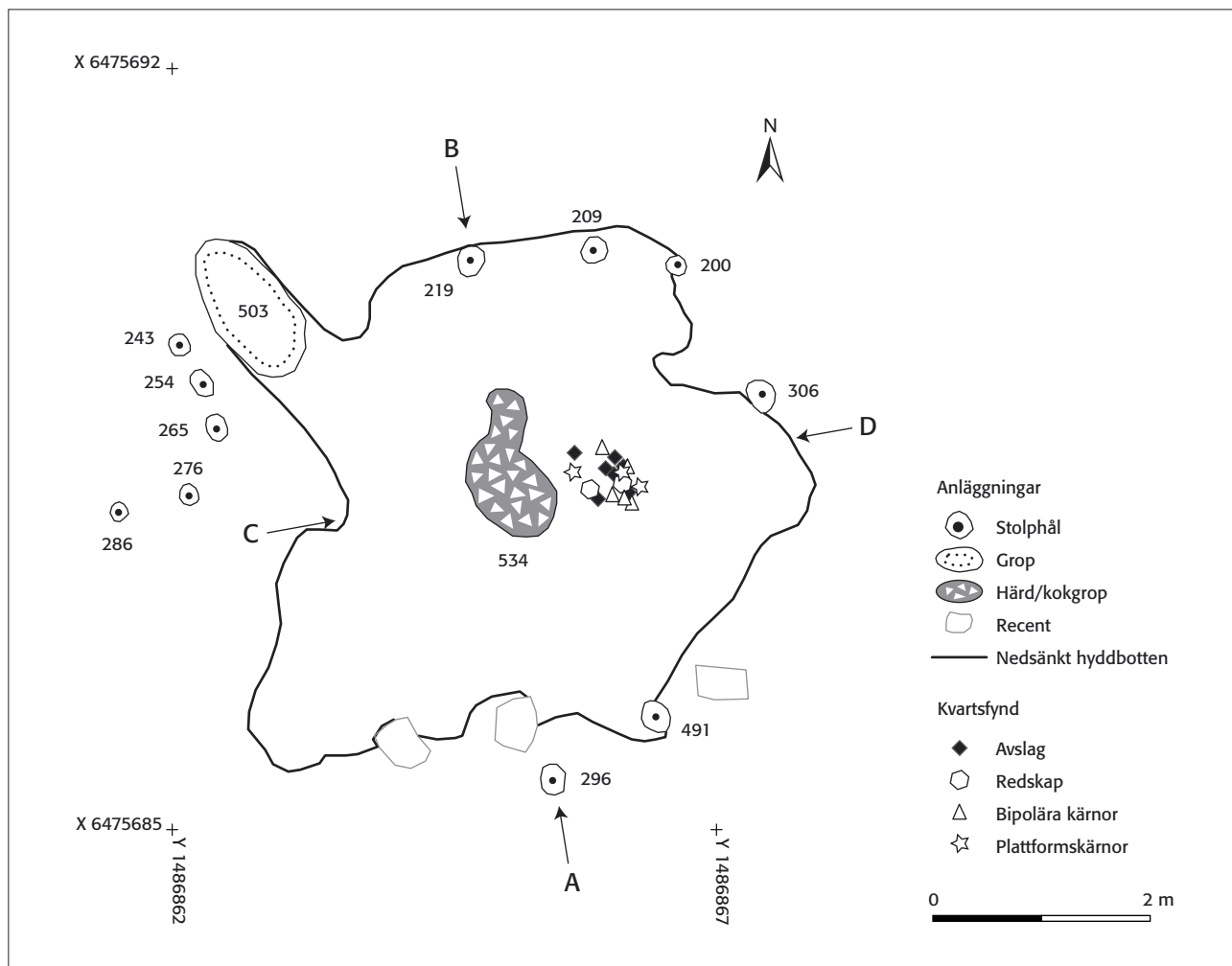
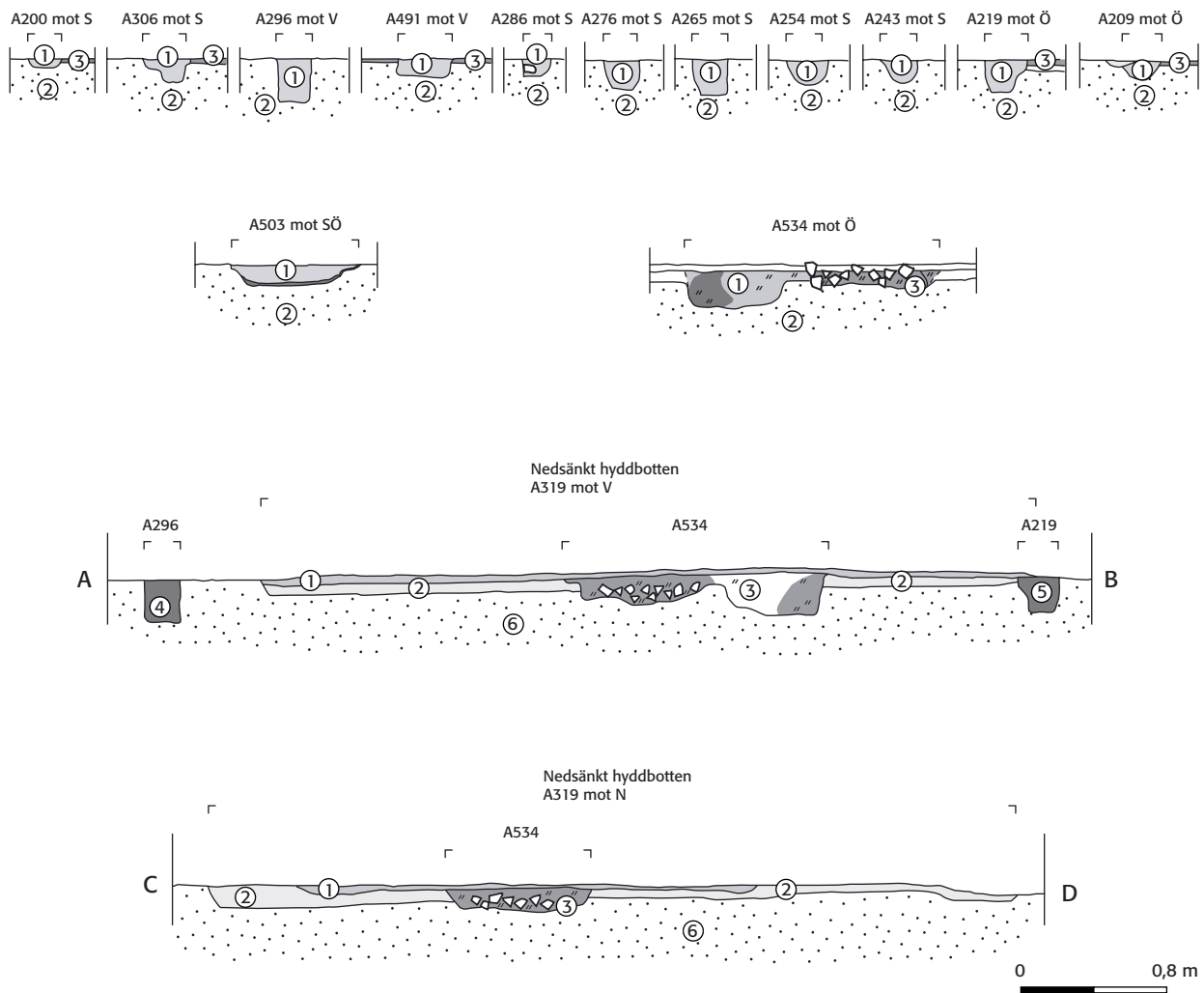

Fig 4a. Detaljplan över den mesolitiska hyddlämningen. Skala 1:75.

mycket tydliga. Redan tidigt kunde det konstateras att lämningen var medvetet nedgrävd i undergrunden. Nedgrävningskanterna avtecknade sig tydligt mot den fina bottenmon. Efter undersökning stod det klart att hyddlämningen bestod av följande arkeologiska objekt; en *nedsänkt hyddbotten*, 11 stycken *stolphål*, en *härd* med vidhängande *kokgrop* samt en *grop* vid hyddans förmodade ingång. Dessutom tillvaratogs 17 stycken fyndposter med *slagen kvarts*.

Hyddbotten, A319, var tidigt synligt som ett homogent svart sotigt kulturlager, där man kunde ana ett sotigare parti i mörkfärgningens mitt. Detta mörkare område anslöt (överlgrade) det som efterhand visade sig vara hyddlämningens härd och kokgrop. Detta innebar att fyllningen som utgjorde hyddbotten var tvåskiktad. Det övre lagret var endast mellan 0,02–0,04 meter tjockt och betydligt sotigare än det underliggande skiktet. Den undre fyllningen bestod i stället av sotig gråflammig mo, mellan 0,04–0,12 meter tjockt. Samtliga fynd påträffades utslutande i det undre skiktet. Det är sannolikt så att det övre tunna skiktet har bildats under lång tid efter det att hyddan slutat att användas, då maskar, insekter och mikroorganismer bearbetat det organiska materialet från lämningen, i form av s k bioturbation. Det undre skiktet kan däremot entydigt tolkas som hyddans bevarade golvnivå, eller golvlagret.

Härden och kokgropen, A534, var grunt nedgrävda under golvnivån och uppvisade relativt otydliga kontaktytor mot golvlagret. Övergången från lagret till anläggningarna var endast synligt som ett skilje i lagerfyllningen där betydlig sotigare kulturjord tog vid i övergången till de två anläggningarna. Lagret och anläggningarna tolkas därmed som samtida. Härden utgjordes av en packning av små skarpkantade skärvstenar med en omkringliggande fyllning av svart sotig mo med kol. Kol från anläggningen har via ^{14}C -analys (Ua-28067) daterats till 8150 ± 55 BP, eller 7250–7050 f Kr med 1 sigmas kalibrering. Kolet har vedartsbestämts som härrörande från tall. Härden och kokgropen utgjorde en sammanhängande anläggning och där

A200–A209

1. Stolphål. Fyllning av sotig mo med enstaka kolfragment.
2. Botten, mo.
3. A319, kulturlager – sotig mo med enstaka kolfragment.

A503

1. Grop. Fyllning av flammig något sotig mo med ett mörkare och kompaktare skikt mot botten.
2. Botten, mo.

A534

1. Kokgrop. Fyllning av sotig mo med inslag av kol.
2. Botten, mo.
3. Härd. Packning av små skarpkantade skärvstenar samt fyllning av sotig mo med kol.

A319

1. Nedsänkt hyddbotten. Tunt kulturlager av svart sotig mo med enstaka kolfragment.
2. Nedsänkt hyddbotten. Fyllning av kolflammig sotig mo.
3. A534. Härd/kokgrop.
4. A296. Stolphål.
5. A219. Stolphål.
6. Botten, mo.

Fig 4b. Sektionsritningar. Skala 1:40.

fyllningen till härden slutade vidtog istället kokgropen. Kokgropen var nedgrävd ca 0,2 meter räknat från golvlagrets övre nivå. Fyllningen utgjordes av homogen grå sotig mo med enstaka kolstänk. Fyllningen var dock mer sotig i den ena delen. Inga tydliga lagerskikt kunde iakttas i gropen.

11 stycken stolphål låg längs med kanterna av den nedsänkta hyddbotten och kringgärdade denna. Stolphålen har tolkats utgöra spåren efter hyddlänningens väggstruktur. Stolphålen var sinsemellan homogena med antingen rundade eller skålformade bottenprofiler. I stort sett samtliga var mellan 0,2–0,25 meter stora. Djupet varierade från 0,06 meter till som djupast 0,24 meter. Fyllningarna utgjordes överlag av sotig mo med ställvis bevarat kol. Kol från tre stolphål har analyserats via ^{14}C -analys (Ua-28064, Ua-28065 och Ua-28066), samtliga kolfragment har kunnat bestämmas härröra från tall. Resultaten är helt överrensstämmande med dateringen av härden, och visar ett dateringsintervall mellan 7300–6630 f Kr. Det är fullt möjligt att ytterligare stolphål ursprungligen funnits runt hyddbotten men som försvunnit vid yngre grävande aktiviteter, t ex i samband med nyttjandet av koloniområdet. Hyddlänningen var såtillvida även skadad och genomgrävd i den södra delen av tre yngre fundament till en kolonistuga. Fundamenten hade anlagts precis i kanten av den nedgrävda lämningen. Även i nordväst vid hyddans tänkta ingång fanns tecken på modern aktivitet.

Hyddans öppning eller ingång visas sannolikt av en avlång grop i lämningens nordvästra del. Gropen, A503, framträdde som i stort sett sammanhängande med hyddbotten. Gropen var oval till formen, ca 1,5x0,8 meter stor, och uppvisade en flack rundad profil. Fyllningen var i stort sett den samma som för hyddbotten men mot botten av gropen fanns ett tydligt mörkare skikt, endast ca 0,03 meter tjockt. Flera av hyddans stolphål låg på rad längs med gropens sydvästra sida. Med utgångspunkt i gropens flacka form, samt dess avsatta bottenlager, kan det tolkas som att anläggningen motsvarar en första ”trampyta” närmast öppningen, där man så att säga steg in eller ner till hyddans nedsänkta golv.

Fig 5. Bilden visar slutskedet av undersökningen. Den nedsänkta hyddbotten har tömts på kulturmaterial (två skikt) och såväl härden, kokgropen som fynden avtecknar sig mot den moiga undergrunden. Fynden är markerade med spikar och hyddlänningens stolphål, vilka är rester efter hyddans väggar, har markerats med blå käppar. Notera den flacka gropen till höger i bild, vilken sannolikt markerar hyddans öppning. Foto från N. Fredrik Molin.

Samtliga fynd påträffades i en tydlig koncentration direkt öster om härden. Fynden utgjordes uteslutande av högkvalitativ kvarts, antingen i form av prismatisk kvarts eller som mjölkkvarts. Det ringa antalet fynd, endast 17 stycken, får anses som anmärkningsvärt med tanke på att allt material från hyddlämningen undersöktes för hand och genomsållades. Fynden påvisar däremot med tydlighet en aktivitetszon där kvarts hanterats närmast härden i hyddans östra del. Fynden består av kärnor och avslag samt två sannolika redskap. Kärnorna är bearbetade med både plattformsmetod samt bipolär metod, där plattformskärnorna är betydligt större än de bipolära. Två större avslag, F10 och F13, uppvisar antingen synlig retusch eller bruks-spår längs med ömse långsidor, vilket gör att de kan tolkas som antingen skärande eller skrapande redskap såsom knivar eller skrapor. Inga slitspårsanalyser har emellertid utförts för att verifiera tolkningen. I övrigt finns inga säkra plattformsavslag bland fynden.

Det är uppenbart att kvartsen inte utgör spår efter en slagplats, med bemärkelsen att redskap tillverkats inne i hyddan. Om så vore fallet skulle sannolikt mängden fynd vara betydligt större, även om hyddan städats ur, samt även innefatta stora mängder kvartssplitter, vilka helt saknas i materialet. Fynden indikerar snarare att en begränsad uppskärpning av redan befintliga redskap försiggått närmast härden samt att enstaka större stycken (kärnor) även sparats för framtida användande. Det kan därmed slås fast att kvarts har hanterats inne i hyddan, så till vida att redskap har använts och skärpts upp, samt att kvalitetsmässigt bra bitar råmaterial sannolikt har lagrats inför en framtida användning.

Trots att över 70% av det totala och här aktuella exploateringsområdet inte har varit föremål för någon arkeologisk bedömning, på grund av den redan pågående byggnationen, så är det sannolikt att hyddlämningen ska kopplas samman med de tidigare konstaterade boplatslämningarna vid RAÄ 422, som ligger endast 250 meter bort. Tidigare arkeologiska undersökningar av mesolitiska boplatser i närområdet, t ex vid Trädgårdstorp och Jägarvallen, har visat att dessa sprider sig över ytmässigt stora områden (Molin 2006b; 2007). De två ytorna uppvisar närmast samstämmiga dateringar, och kan således utgöra del av samma sammanhängande större boplatsoområde. Idag känner vi inte till den fulla begränsningen av detta större förmodade fornlämningsområde.

Fig 6 (t v). Samtliga stolphål låg längs med kanterna av den nedsänkta hyddbotten. Samtliga stolphål var oskodda. Fotot visar A265 vilken uppvisade en skålformad bottenprofil. Foto från N. Fredrik Molin.

Fig 7 (nedan). Härden och kokgropen syntes tydligt mot den ljusare bottenmon. Samtliga kvartsfynd låg koncentrerade öster om anläggningarna. På fotot är fynden markerade med blå spikar. Foto från S. Fredrik Molin.

Slutord

Den arkeologiska slutundersökningen innebar att samtliga lämningar undersöktes och dokumenterades, dvs togs bort inom exploateringsområdet. Efter utförd undersökning anser Riksantikvarieämbetet, UV Öst, att det inte finns några hinder för den pågående exploateringen. Lämningarna har registrerats som RAÄ 421 i Riksantikvarieämbetets Informationssystem om fornminnen (FMIS). Huruvida ytterligare fornlämningar finns i anslutning av exploateringsområdet är i dagsläget inte känt, varför framtida anslutande exploateringar sannolikt kommer att innebära fortsatta arkeologiska åtgärder.

Ansökan om eventuella framtida tillstånd enligt Lag (1988:950) om kulturminnen m m ställs till Länsstyrelsen, vilka beslutar i ärendet.

Linköping i april 2007

Fredrik Molin

Referenser

- Elfstrand, B. 2005. Bondeliv före Linköping. Några exempel från äldre järnåldern. *Liunga. Kaupinga. Kulturbhistoria och arkeologi i Linköpingsbygden*. (Red Kaliff, A. & Tagesson, G.) Riksantikvarieämbetet. Arkeologiska undersökningar, Skrifter 60. Linköping.
- Ericsson, A. 2005. Gränser och territoriella indelningar i Linköpingstrakten. En studie i medeltida geografi. *Liunga. Kaupinga. Kulturbhistoria och arkeologi i Linköpingsbygden*. (Red Kaliff, A. & Tagesson, G.) Riksantikvarieämbetet. Arkeologiska undersökningar, Skrifter 60. Linköping.
- Feldt, A-C. 2002. Arkeologisk förundersökning och antikvarisk kontroll. Fjärrkyla vid universitetet i Linköping. Universitetet. Mäster Mattias väg och Olaus Magnus väg. Linköpings stad och Slaka socken. Linköpings kommun, Östergötlands län. *Östergötlands länsmuseum. Rapport 57:2002*.
- Franzén, G. 2001. *En betraktelse över Vallaskogens forntid*. Franzén arkeologi.
- Larsson, M. 1997. Arkeologisk förundersökning. Universitetsområdet. Riksantikvarieämbetet. Avdelningen för arkeologiska undersökningar. *Rapport UV Linköping 1997:52*.
- Molin, F. 2006a. Kv Intellectet. Arkeologisk utredning med anledning av nya studentbostäder inom Valla koloniområde. Kv Intellectet 1, Valla 1:1. Linköpings stad och kommun, Östergötland. Riksantikvarieämbetet. *Rapport UV Öst 2006:27*.
- Molin, F. 2006b. Trädgårdstorp. Boplatslämningar från senneolitikum och bronsålder. Arkeologiska undersökningar inför återvinningscentral samt nytt skyttecentrum. Riksantikvarieämbetet. *Rapport UV Öst 2006:53*.
- Molin, F. 2007. Äldre stenålder i Jägarvallen. Arkeologisk förundersökning i samband med ny gång- och cykelväg längs med Jägarvallsvägen i Linköping. Riksantikvarieämbetet. *Rapport UV Öst 2007:10*.
- Molin, F. & Molin, A. 2004. Linköpings universitet – boplatser och gravfält. Arkeologisk utredning av tre områden inom norra delen av universitetsområdet, Linköpings universitet, Intellectet 1. Linköpings stad och kommun, Östergötland. Riksantikvarieämbetet. *Rapport UV Öst 2004:11*.
- Nydolf, N-G. & Wickman-Nydolf, G. 1989. Riksantikvarieämbetet. Provundersökning, Valla gård, Linköping, Östergötland. Riksantikvarieämbetet. Byrån för arkeologiska undersökningar. *Rapport*.
- Schönbeck, M. & Ternström, C. 2001. Kulturlandskapet kring Smedstad gård. Linköpings garnisons f d övningsområde. Linköpings stad och Slaka socken. Linköpings kommun. Östergötlands län. *Östergötlands länsmuseum. Rapport 118:2001*.
- Stålbom, U. 1997. Arkeologisk utredning. Gång- och cykelväg genom Valla fritidsområde. Riksantikvarieämbetet. Avdelningen för arkeologiska undersökningar. *Rapport UV Linköping 1997:16*.

Administrativa uppgifter

Län: Östergötland
Landskap: Östergötland
Kommun: Linköping
Socken: Linköpings stad
Plats: Kv Intellektet 5
Fornlämning: RAÄ 421

Läge: Ekonomiskt kartblad 8F 5h LINKÖPING
Undersökningens mittpunkt: X6475688, Y1486823
Koordinatsystem: RT90, 2,5 gon V
Höjdsystem: RH00

Riksantikvarieämbetet dnr: 423-2635-2006
Länsstyrelsen dnr: 431-13062-06
Länsstyrelsen beslutsdatum: 2006-06-30
Projektnummer: 1520822
Intrasisprojekt: O2006093
Rapportnummer: 2007:56

Ansvarig arkeolog: Fredrik Molin

Beställare: Länsstyrelsen Östergötland
Kostnadsansvarig: ByggVesta AB

Undersökningstid: 2006-08-14 – 08-21
Undersökt yta: 130 m²

Arkivhandlingar: Till ATA, Stockholm; profiliritningar 4 stycken ark, Nr 1–4.
Fynd: Fnr 1–17 förvaras på UV Öst i Linköping i avvaktan på fyndfördelning.

Bilaga 1. Anläggningslista

Anr (ID)	Typ	Form, plan	Form, profil	Storlek (m)	Djup (m)	Fyllning	Fynd (Fnr)	¹⁴ C-analys	Anmärkning
200	Stolphål	Rund	Rundad	0,2x0,2	0,06	Mo, sot, kol	–	–	–
209	Stolphål	Rund	Rundad	0,24x0,24	0,1	Mo, sot, kol	–	Ua-28064	–
219	Stolphål	Oval	Skålformad	0,29x0,25	0,18	Mo, sot, kol	–	Ua-28065	–
243	Stolphål	Rund	Rundad	0,2x0,2	0,12	Mo, sot	–	–	–
254	Stolphål	Rund	Rundad	0,22x0,2	0,12	Mo, sot	–	–	Ngt flammig fyllning
265	Stolphål	Rund	Skålformad	0,2x0,2	0,2	Mo, sot	–	–	–
276	Stolphål	Rund	Skålformad	0,2x0,3	0,16	Mo, sot	–	–	–
286	Stolphål	Rund	Skålformad	0,16x0,15	0,1	Mo, sot, sten	–	–	–
296	Stolphål	Rund	Skålformad	0,25x0,22	0,24	Mo, sot, kol	–	Ua-28066	–
306	Stolphål	Oval	Skålformad	0,32x0,24	0,12	Mo, sot, kol	–	–	–
319	Hyddbotten	Oregelb	Plan	4,85x4,4	0,22	Mo, sot, kol, enstaka skärvstenar	F1–17	–	–
491	Stolphål	Oval	Skålformad	0,32x0,25	0,1	Mo, sot	–	–	–
503	Grop	Oval	Rundad	1,46x0,76	0,12	Mo, sot	–	–	–
534	Hård/kokgrop	Oval (oregelb)	Rundad/Plan	1,4x0,67	0,2	Mo, sot, kol, skärvstenar	–	Ua-28067	–

Bilaga 2. Fyndlista

Fnr	Material	Sakord	Fragment	Antal	Metod	Cortex	Bruksspår	Retusch
1	Kvarts	Kärna	–	1	Plattform	–	–	–
2	Kvarts	Avslag	–	1	Bipolär	–	–	–
3	Kvarts	Avslag	–	1	Bipolär	–	–	–
4	Kvarts	Kärna	X	1	Bipolär	X	–	–
5	Kvarts	Kärna	–	1	Bipolär	–	–	–
6	Kvarts	Kärna	–	1	Bipolär	–	–	–
7	Kvarts	Avslag	X	1	–	X	–	–
8	Kvarts	Kärna	X	1	Bipolär	–	–	–
9	Kvarts	Kärna	–	1	Plattform	–	–	–
10	Kvarts	Redskap	–	1	–	–	–	X
11	Kvarts	Avslag	–	1	Bipolär	–	–	–
12	Kvarts	Kärna	–	1	Bipolär	–	–	–
13	Kvarts	Redskap	X	1	–	–	X	–
14	Kvarts	Kärna	–	1	Plattform	–	–	–
15	Kvarts	Avslag	–	1	–	X	–	–
16	Kvarts	Avslag	X	1	–	–	–	–
17	Kvarts	Avslag	X	1	–	–	–	–

Bilaga 3. ¹⁴C-resultat

